

— να καταδικάσει την αναιρεσιβαλλομένη στο σύνολο των δικαστικών εξόδων του αναιρεσειόντος και για όλους τους βαθμούς δικαιοδοσίας

— επικουρικός: να αναπέμψει την *de qua* υπόθεση ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης, υπό διαφορετικό σχηματισμό, προκειμένου να αποφανθεί εκ νέου επί της ουσίας της διαφοράς.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα αίτηση αναιρέσεως βάλλει κατά της διατάξεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (ΔΔΔ) της 25ης Νοεμβρίου 2009. Με την εν λόγω διάταξη απερρίφθη εν μέρει ως προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει ως προδήλως αβάσιμη προσφυγή-αγωγή με αντικείμενο την άρνηση της καθής-εναγομένης να αναλάβει κατά 100 % τα ιατρικά έξοδα του προσφεύγοντος-ενάγοντος.

Προς στήριξη των λόγων του αναιρέσεως, ο αναιρεσειών προβάλλει την πεπλανημένη ερμηνεία και εφαρμογή της εννοίας της αιτιολογήσεως αποφάσεως εκδοθείσας από θεσμικό όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της εννοίας της συμπληρώσεως αιτιολογήσεως μιας αποφάσεως, καθώς και των αρχών δικαίου σχετικά με την ύπαρξη και την αξιολόγηση των αποδεικτικών στοιχείων.

Ο αναιρεσειών προβάλλει επίσης την πεπλανημένη ερμηνεία και εφαρμογή των εννοιών της δυνάμενης να προσβληθεί πράξεως και της απλώς επιβεβαιωτικής αποφάσεως προγενέστερης πράξεως.

Προσφυγή της 10ης Φεβρουαρίου 2010 — SP κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-55/10)

(2010/C 80/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: SP SpA (Brescia, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Belotti, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την από 8 Δεκεμβρίου 2009 απόφαση της Επιτροπής με την οποία τροποποιήθηκε η προγενέστερη απόφαση της Επιτροπής C(2009) 7492 τελικό, της 30ής Σεπτεμβρίου 2009·

— να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με απόφαση της 8ης Δεκεμβρίου 2009, η οποία προσβάλλεται στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής, η Επιτροπή τροποποίησε την προγενέστερη απόφασή της C(2009) 7492 τελικό, της 30ής Σεπτεμβρίου 2009, με την οποία προσήψε σε ορισμένες επιχειρήσεις, μεταξύ των οποίων στην προσφεύγουσα, συμμετοχή στην προβαλλόμενη σύμπραξη. Με την απόφαση της 8ης Δεκεμβρίου 2009, η Επιτροπή, αφού αναγνώρισε ότι η απόφαση της 30ής Σεπτεμβρίου 2009 παρέπεμπε «σε παράρτημα που περιελάμβανε πίνακες οι οποίοι ενέφαιναν τις κλιμακώσεις τιμών των ράβδων σπλισμού σκυροδέματος κατά τη διάρκεια της συμπίεσεως» και ότι «το παράρτημα αυτό δεν περιλαμβανόταν στην απόφαση της 30ής Σεπτεμβρίου 2009», αποφάσισε να τροποποιήσει την εν λόγω απόφαση προκειμένου να τη συμπληρώσει με τους συνημμένους στην προσβαλλόμενη στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής απόφαση πίνακες.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει ισχυρισμούς αντλούμενους από:

- 1) τον μη σύννομο χαρακτήρα της τακτοποίησης αποφάσεως πάσχουσας σοβαρή πλημμέλεια: η Επιτροπή δεν διαθέτει εξουσία τακτοποίησης αποφάσεως η οποία προδήλως πάσχει ακυρότητα, λόγω των πρόδηλων ελλείψεων που παρουσίαζε κατά τον χρόνο εκδόσεώς της· πρόκειται για επιβαρυντική περίσταση η οποία είναι, αυτή καθαυτή, αδεράπτει
- 2) τον εσφαλμένο προσδιορισμό της νομικής βάσεως: η Επιτροπή προσδιόρισε ως νομική βάση το άρθρο 65 EKAX και τον κανονισμό EK 1/2003 ⁽¹⁾, η οποία είναι προδήλως ακατάλληλη για την επίτευξη των σκοπών που επιδίωκε η Επιτροπή (ήτοι για τη συμπλήρωση/τροποποίηση της προγενέστερης αποφάσεώς της, λόγω ελλείψεων στο περιεχόμενό της), οπότε η δεύτερη απόφαση, που προσβάλλεται στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής, πρέπει να ακυρωθεί λόγω πρόδηλης ελλείψεως προσήκουσας νομικής βάσεως.

Η προσφεύγουσα επικαλείται επίσης παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003 L 1, σ. 1).